

[Jens Foged.]

en regel som den foreslåede vil ikke være rimelig, og handel med en- og tofamiliehuse, måske mest enfamiliehuse, er ofte et led i flytninger, undertiden også i forflytninger. Jeg har lagt mærke til, at når der sker udflugtning til Ålborg, eventuelt til andre byer i det nordlige Jylland, som det er sket nu de seneste år, har man brugt som begrundelse for ikke at flytte med, at det var vanskeligt at skaffe bolig. Endnu vanskeligere vil det da blive, hvis man lægger skat på boligen. Jeg finder derfor, at det vil genere egnsudviklingen, hvis man går over til at beskatte på disse områder, og jeg finder det rimeligt med de regler, vi har i dag, hvor man ikke har vanskeliggjort rokeringer fra landsdel til landsdel; det bør man ikke gøre.

Hvad angår ligningsloven, har man taget problemet op vedrørende de værnepligtiges kostforplejning; vi finder det rigtigt, at der indføres skattefrihed for de beløb, der i den anledning bliver udbetalt til de værnepligtige. Det gælder også naturalieydelse af anden art, og det gælder hjemsendelsespenge. De værnepligtige, der på den måde af samfundet er blevet sat til noget, har fået en pligt pålagt, skal naturligvis ikke skattemæssigt behandles hårdere, end rimeligt er, og på dette område må vi finde at ordningen her må efterfølges af denne fritagelse.

Hvad angår medarbejderaktier, finder vi, at det ændringsforslag, som er stillet af socialdemokratiet om en grænse på 50.000 kr., ikke er rimeligt. Venstre finder, at en begrænsning er unødvendig. Investering i produktionsvirksomheder og dermed i øget tilknytning til arbejdspladsen er i almindelighed en gevinst for alle parter, og begrænsninger bør næppe indføres; måske skal jeg tilføje: næppe indføres, før en eventuel praksis — for det er jo noget nyt, vi vedtager her — skulle vise uheldige forhold i så henseende; i så fald kan vi tage problemet op til ny drøftelse, men jeg kan faktisk ikke se, hvordan disse uheldige forhold skulle opstå. Venstre finder, at mulighederne i starten af denne lovgivning bør være uden noget som helst loft.

Finansministeren har over for udvalget oplyst, at udskrivningsprocenten vil blive fastsat på et senere tidspunkt, og det tiltræder vi; vi finder, det er rimeligt under de givne forhold.

Da der er faldet bemærkninger vedrørende forskudsansættelserne, vil jeg også gerne i den forbindelse sige nogle få ord. Vi finder det rimeligt og rigtigt, at vi får en sådan lempelig ordning, som det nu forsøges at gennemføre. Indkomståret 1970 bliver benyttet som grundlag for bedømmelsen. Borgerne kan ganske vist — og jeg vil opfordre borgerne dertil i videst mulig udstrækning — hvis de ved, at der er sket forhøjelser, selv anmode om at få forskudsskema udleveret, og jeg har forstået på finansministeren, at man i administrationen vil gøre, hvad man kan, for at dette skema til frivillig forskudsregistrering bliver lettest muligt at få i hænde, at man vil forsøge eventuelt at have skemaet liggende i banker og sparekasser; hvorvidt finansministeren har truffet aftale i så henseende, ved jeg ikke, men jo lettere jo bedre. Indkomstanstættelsen vil for den enkelte borger til en vis grad blive på eget ansvar, og det er bedst for borgerne, når vi nu har disse beskattingsforhold, at grundlaget bliver så rigtigt som muligt.

Det er en udbredt opfattelse, at den skattecredit, man får ved for lav indkomstanstættelse, er en kredit af væsentlig betydning. Det er jo ikke rigtigt. Den procent, der lægges på efterbetalingen, er af en sådan størrelsesorden, at det er en skat, der ligner vekselrenter — og vekselrenter, som ikke må trækkes fra; derfor er det en misforståelse, hvis befolkningen tror, at denne skattecredit har nogen væsentlig betydning på lang sigt. Det kan den måske have i enkelte tilfælde, men på lang sigt og i al almindelighed har den det ikke.

Forslaget om en generel forhøjelse med 15 pct., som var inde i billedet på et tidligere tidspunkt, finder jeg ikke rimeligt, jeg finder det heller ikke rimeligt efter § 54 i kildeskatteloven. Jeg mener, en generel og en kollektiv forhøjelse vil være urigtig. Der er så store svingninger i indkomstforholdene i dette land, måske mest for de unge, men også til en vis grad for de ældre, at disse svingninger bør de unge såvel som de ældre selv registrere og ikke ved et påbud få lagt 15 pct. eller en hvilken som helst anden procent på.

Vi kan anbefale, at skattemyndighederne, de lignende myndigheder, giver hver enkelt sag en nøgtern behandling, også med forhø-